

תימן

אדם נעים מאד

איך צדים קוף?
מכניסים שזיף לבקבוק בעל צוואר צר.
הקוף משחיל את ידו לתוך הבקבוק, תופש
בשזיף ומנסה להוציאו. אולם אין הוא מסוגל
גל להוציא את אגרופו, הקמוץ סביב הש-
זיף, דרך צוואר הבקבוק.
הקוף רוצה להוציא את ידו ולברוח. אבל
אין הוא רוצה להרפות מן השזיף. כך
הוא נתפס.
מצבו של הצבא המיצרי בתימן דומה
לכך.

אי אפשר לנצח. גמאל עבד אל נאצר רוד
צה להוציא את צבאו מתימן, שם הוא
לוחם מלחמה שאי אפשר לנצח בה. לכן
שמח מאד כאשר נמצא אדם שהבטיח להשיג
שלום במדינת החרים המבוותרת.
האישי הנעים היה אחמד נעמן. כאדם
ליברלי, שוחרי קידמה, התנגד למישטרו האפל
של האימאם. הוא קידם בברכה את המהפכה.
אולם הוא רגז על ההתערבות המיצרית.
כתימני לאומני, רצה בעצמאות ארצו.
לכן פרש נעמן למחרת המהפכה מכל
פעילות מדינית. הוא חיכה.

פשרה בלי אימאם. שענו הגיעה כאשר
נטבר כי מלחמת האחים נכנסה למבוי
סתום. הרפובליקה חולשת על הערים והכי-
בישים. האימאם מגייס, בעזרת כסף סעודי,
בריטי ואיראני, חלק מן השבטים. שום צד
אינו מסוגל למגר את יריבו.

לבסוף, בליית ברירה, נתבקש נעמן לחזור
לכמה ולהשיג הסדר של שלום. הוא הציע
הוכנית ברורה:

- קיום הרפובליקה,
- סילוק הצבא המיצרי ושאר הגורמים
הזרים מתימן,
- רפורמה סוציאלית.

פשרה עם תומכי האימאם, מבלי לפ-
גוע במטרות אלה, ובלוי האימאם.
גמאל עבד אל נאצר קיבל את התוכנית
בברכה, מסר לנעמן את השלטון בתימן.
הוא הבין כי הצמרת בצנעה איבדה את
אהדת העם, וכי נוכחות הצבא המיצרי
מעוררת שינאה גוברת והולכת לקאהיר גם
במחנה הרפובליקאי.

באופן אלגנטי. נעמן ניגש למלאכה
במרץ. הוא הקיף את עצמו באנשי קידמה
צעירים, כינס קונגרס שלום בחאמר, עיירה
במרחק של שלושים ק"מ מצנעה. הוא
הזמין את ראשי כל השבטים להשתתף בכי-
נוס זה.

הקונגרס פעל ברוחו של נעמן. אך הוא
הדאיג מאד את מפקדי הצבא המיצרי בתימן.
היה נידמה להם כי נעמן עומד לשלול באופן
אלגנטי את כל הסמכויות הממשיות מן ה-
מרשל סלאל, נשיא הרפובליקה, ואיש אמונה
של קאהיר, עלי-די הקמת מועצת נשיאות.

גרוע מזה. הקונגרס חוקק חוקה שהעי-
ניקה חופש פעולה לכל המפלגות, ולא רק
למפלגה היחידה שהוקמה בחסות קאהיר.
הוא החליט לשגר משלחות של רצון טוב
לכל מדינות ערב, וגם לסוריה הבעתית. שגר
את נפשו של עבד אל נאצר. לשיא הגיע הדי-
קונגרס בתבעו את הוצאת כל הצבאות הדי-
רים מתימן.

קאהיר החלה להתרגש. היא סברה כי
נעמן שואב את השראתו מאנשי מפלגת
אלי-בעת, ובייחוד משר החוץ שלו, מוחסין
אלי-עני, שהוא תלמידו של מישל עפלק,
האידיאולוג של אלי-בעת.

אלי-עני בעיניו. החודש התפטר נעמן.
הוא דיבר באופן סתמי על "הפרת החוקה"
מצד גורמים שונים. הכל הבינו למה כוונתו:
מפקדי הצבא המיצרי בתימן החלו מתעל-
מים מקיומו, תוך קיום מגע ישיר עם
המרשל סלאל. ואילו סלאל הכריז, בהסכמת
קאהיר, על הקמת "מועצה עליונה של
הכוחות המזוינים", מתוך כוונה להשליטה
במקום הממשלה שנבחרה בקונגרס חאמר.

נעמן נתבקש לסלק את אלי-עני ושאר
אנשי אלי-בעת. הוא סירב.

השבוע הודיע סלאל שהוא יקים בעצמו
ממשלה — אך מייד נאלץ להכחיש כוונה
זו. לאחר מכן ארז את חפציו, מיהר לקאהיר.
הטלביזיה הנצחיה אותו ואת סגנו של עבד-
אל נאצר, עבד אל-חכים עאמר, כשהם עומי
דים זה בצד זה, בפנים מרצינות, כמעט
אוברדות תוחלת.

השאלה נשארה בעינה: איך להוציא את הדי-
צבא המיצרי מתימן, מבלי למסור את השלי-
טון לתימנים, המתעקשים לפעול עלי-פי מצד
פונם תחת להיות בובות של קאהיר?

סיגריות
TIME
למעשני
תערובת
אמריקאית

פילטר כיד המלך
קופסת מכסובב
תוצרת דובק בע"מ

פרסום ד"ר יעקבסון